

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 263. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234031328/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ida talte ikke, men hun standsede længe foran hver af de hvide Senge.

— Hvad er nu det? hviskede Olivia.

Ida stak en lille forsejlet Pakke ned under hver Hovedpude.

— Du bestiller ikke andet end at gi'e, sagde Olivia.

Ida stod foran „Proppens“ Seng:

— Hvis man kun havde nogen at gi'e til, sagde hun.

De kom ned i Stuen, og Olivia fortalte Fritz om Pakkerne.

— Det kan jeg da ha'e Lov til, sagde Ida: den sidste Aften.

— Naa, ja, sagde Olivia og lo. Men bli'er Du en Gang forliebt, min Pige, saa gi'er Du ham lige til Særken . . .

Olivia havde fulgt Ida op i Gæsteværelset og vendte tilbage til den stille Stue. Tavse sad Fritz og hun, hver i sin Stol, foran den hvide Ovn.

— Du, sagde Olivia, gid Ida dog kunde blive lykkelig.

Fritz sad lidt, saá efter Røgen fra sin Cigar og sagde:

— Det bli'er hun vist ikke.

— Men, hvorfor? spurgte hun.

— For hun lærer vel aldrig at „søge sit eget“, sagde Fritz.

— Nej.

Der blev stille igen, før Olivia sagde, og hendes Stemme var meget bevæget:

— Véd Du, hvor de Lykkelige egentlig burde være taknemmelige.

Fritz nikkede kun. Men Olivia sagde, som kom Ordene langt indefra:

— Og saa kommer alligevel Døden.

— — —

Næste Eftermiddag rejste Ida med Dampskibet.

. . . Det begyndte at mørkne — den første Dag i Kø-